

یارب هفی نحبو بالال دتسا ه ب نآرق ن دناوخ یسراف فرح اةعبس

هیت یوکلله هی هقفلله عوسوملا! تسا بللاج ردقچ دینی بب. مدن اوخی م ار نی ا متشاد

رَحَّانَاسِلَّیْ أَبَوَّهِّی سِرَافِلْ لِبَّالْ صِلَا یَفِ نَازُقُلْ لَإِةَ اَرْقِ زَاوَجَّیْ لَإِةَ فِی نَحَّ وَبَّأَبَّهْ دَوَّ
هُنَّ اَوَّ: { یَلَاغَتْ لَلْ لَوَّوَلْ
یَفَلْ اَدَّهْ نَّ: { یَلَاغَتْ هَلْ وَّوَقَّوْ مَّطَّنْ لَلْ اَدَّوْهِّیْ فُؤْ کَیْ مَلَوَّ، { نِیْلَوَّالْ رُبُّزْ یَفَلْ
فُخْصَّیْلَوَّالْ فُخْصَلْ
یَسُوْمُ فُخْصَوَّهِّی نَایْ رَّسَلْ لِبَّالْ تَنَّا کَمِیْ هَارِبْ اُفُخْصَفْ، { یَسُوْمُ مَوِّمِیْ هَارِبْ اُ
کَلْ لَدَنْوْکَ یَلَعْ لَدَفَّهِّی نَازِبْ غَلْبْ
مَلْ هَنَّالْ اُ، اَمَّوْبُ زَاوَجْ اِلْ اَغَقُوْ شَیْحْ اَعِیْ مَجَّ یَنْعَمْلْ اَوَّ مَّطَّنْ لَلْ وَّهْ نَازُقُلْ لَلْ نَالْ؛ اَنَّا رُقْ
اَمَّا زَالْ اَنَّا کُرَّ مَّطَّنْ لَلْ لَعَّجِی
فِی فُخْصَلْ اِلْ اَجَّ دَقُوْ، زَاوَجْ اِلْ اِلْ اَجَّ بَسَّیْلْ اَهْ نَالْ، اَصْخَرَّهِّی صَاخَهِّی لَلْ زَاوَجَّیْ قَحْ یَف
هَوَّالْ تَلْ قَحْ یَف
اَذْکَفْ فُخْصَلْ اَغَبَّسَّیْلْ لَزْنُ اَنَّا رُقُلْ اَدَّهْ نَّ: { مَلَّسَوَّهِّیْلْ لَلْ یَلَّصَّیْلْ بَّنْ لَلْ لَوَّوَلْ
[1]. اَنَّهُ

مدع دنع. یناوتی من رگا دیوگی من. تسا مولعم ناشخیرات رد نی. دیوگی م ادعب ار رارطضا! بجع
ار یتقو اچنی رد. تسه مه هعیش رد. دنیوگی م ناشی ا هق فعی مچ. دنیوگی م همه هک ار نکمتل
ادوب اهیی فُؤ کَیْ مَلَوَّ، { نِیْلَوَّالْ رُبُّزْ یَفَلْ هَنَّ اَوَّ: { یَلَاغَتْ لَلْ لَوَّوَلْ «؟ اچ. یناوتی م هک دیوگی
اذل. تسا نآرق نآرق سب. هدوب ناشدوخ نابز هب هکلب هدوبن اچ نآ رد هک ام هیآ نی نیع؛ «مَطَّنْ لَلْ
تسا هفی نحبو بالال دتسا نی! دنیکی می قیرف هچ. دنیکی می توال ت نآرق دیروای م یسراف رگا
یَفَلْ اَدَّهْ نَّ: { یَلَاغَتْ هَلْ وَّوَقَّوْ». دنیکی می شحب. تسا بللاج یلیخ. دروآی م عوسوم رد ار شلال دتسا
یَسُوْمُ فُخْصَوَّهِّی نَایْ رَّسَلْ لِبَّالْ تَنَّا کَمِیْ هَارِبْ اُفُخْصَفْ، { یَسُوْمُ مَوِّمِیْ هَارِبْ اُفُخْصَلْ لَوَّالْ فُخْصَلْ
؛ «اَعِیْ مَجَّ یَنْعَمْلْ اَوَّ مَّطَّنْ لَلْ وَّهْ نَازُقُلْ لَلْ نَالْ». تسا نآرق همه اهنی؛ «اَنَّا رُقْ کَلْ لَدَنْوْکَ یَلَعْ لَدَفَّهِّی نَازِبْ غَلْبْ
نی هک میراد لوبق ام هلب؛ «اَمَّوْبُ زَاوَجْ اِلْ اَغَقُوْ شَیْحْ». شی انعم مه وشنابز مه ینعی ترابع تخیر مه
لَوَّوَلْ». دنیکی هعجارم اهنی هب. تسین شمطن نآ، نآرق هرهوج اما. تسا هزجعم هک تسای برع نآرق
هک میوگی م اچ دیوگی م هفی نحبو بالال دتسا نی! دنیکی می شحب. تسا بللاج یلیخ اهنی؛ «مَلَّسَوَّهِّیْلْ لَلْ یَلَّصَّیْلْ بَّنْ لَلْ
اَذْکَفْ فُخْصَلْ اَغَبَّسَّیْلْ لَزْنُ اَنَّا رُقُلْ اَدَّهْ نَّ: { دنیومرف ترضح نوچ؟ دنی اوخب یسراف هب دنی اوتی م
ةعبس!؟ ار فرح اةعبس شیدح تنسلله فی رح ت رب تسا نشور ردقچ هی نحبو بالال دتسا نی؛ «اَنَّهُ
نوچ دیوگی م؟ دنی اوخب یسراف هب ارای تخا دنی اوتی م اچ دیوگی م هفی نحبو بالال دتسا نی. دندرک فی رح ت ار فرح
مالسلله یل مام رصاعم هفی نحبو بالال دتسا بجع میدی دعب. «فرح اةعبس یل لزن» دنیومرف ترضح

ءادعا اوبذک» دنیوگیم اچنی. ناوخب یسراف ار نآرق ینعی «فرح اةعبس» دنتفگیم نامز نآ. تسا
«دحاو فرح وه امنا، هللا

میوگیم و میربمی تئارق یاضف هب ار ثیدح الاح، هدش شومارف لوا نرق یاضف نی ی تقو الاح
ةعبس نامز نآ. تسین نیچنی ادبا. تسا «کلام» ای تسا «کلم» ای. تئارق کی ینعی «دحاو فرح»
دندرکیم انعم روط نی. ناوخب یدنه، ناوخب ینپاژ، ناوخب یناربغ، ناوخب یسراف ینعی فرح

؟درادن تیصوصخ اچ نآ رد -ةعبس- تفه :درگاش

.ناسرب یبوخهب ار دصقم نی و تسا نآرق. دصقم ینعی. ریثک ینعی دنیوگیم :داتسا

۵۵ ص ۳۳ ج ۱ ةیتيوكلا ةیهقفلل ةعوسوملا [1]